

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024-11069
Den 9. februar 2025

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 17 stillet 21. januar 2025 efter ønske fra Marianne Bigum (SF) og Leila Stockmarr (EL).

Spørgsmål nr. 17

”Hvordan forholder ministeren sig til, at tilførsel af merudledning (5 pct. på randen) til et område, hvor miljøkvalitetskrav allerede er overskredet, logisk set medfører en forringelse, uanset om det er målbart ved det repræsentative målepunkt?”

Svar

Vandrammedirektivet har overordnet til formål at fastlægge en ramme for beskyttelse af alt overfladevand (vandløb, søer, overgangsvande og kystvande) og grundvand inden for medlemslandenes områder. Direktivet indeholder desuden i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), en særskilt forpligtelse til at forebygge ”forringelse af tilstanden” for alle overfladevandområder.

Det følger af Miljø- og Ligestillingsministeriets fastlagte juridiske ramme for vandrammedirektivets forringelsesbegreb, jf. notat af 6. oktober (MOF Alm. del Bilag 44), at en udledning til vandmiljøet, hvor miljøkvalitetskravet i forvejen er overskredet, ikke må medføre en målbar stigning i koncentrationen, der er målbar på et for vandområdet repræsentativt overvågningspunkt.

Miljømyndighederne skal altid foretage en konkret vurdering af, om en udledning af et givet forurenende stof vil medføre en stigning i koncentrationen og dermed udgøre en forringelse.

Magnus Heunicke

/

Paolo Perotti